

A TANÍTÓK NYÁRI AKADEMIÁJA BAJÁN

A Tanítóképző Intézet kezdeményezésére 1965 őszén a megyei művelődésügyi osztály az alsótagozatos szakfelügyelők és a Pedagógus Szakszervezet bevonásával megbeszélés kezdődött egy olyan továbbképzési forma létrehozásáról, amely leghatékonyabb segítséget adna tanítóink munkájához. A választás a munkaközösség vezetőkre esett, abból az elgondolásból, hogy ezzel az áttétellel lehet talán a leghatásosabb eredményt elérni.

Célja: „Lényegre mutató tájékoztatás nyújtása a világnézeti, pszichológiai, pedagógiai tudományokban és szakmódszertanokban, hogy ezzel a résztvevők segítséget kapjanak gyakorlati nevelő-oktató munkájuk minőségének javításához, ösztönzést nyerjenek pedagógiai tapasztalataik általánosítására, tudományos elemzésére”.

Szervezete: a hallgatók létszáma 120 bennlakó, 20—30 bejáró. Közös előadások — bemutató tanítás három csoportban —, szeminárium hat csoportban. Az előadások témájának megfelelően, bemutató tanítások és szemináriumok követték egymást.

Az előadások foglalkoztak az ideológiai irányelvek jelentőségével, annak hatásával a tanítói munkában. A világnézeti nevelés 1—4 osztályos problémáival, osztályokra bontottan a feladatokkal, lehetőségekkel. A pszichológiai előadás alapfogalmak tisztázása mellett bemutatta, hogyan teszi hatékonyabbá a pszichológia szemlélete az 1—4 osztályos oktató-nevelő munkát. Az oktatás korszerűsítésének problémái az 1—4 osztályban címmel Faragó László MM. csoportvezetőtől országosan érvényes és sok helyi problémára kaptak választ és szereztek tudomást a legújabb kísérletekről a hallgatók. Komoly hangsúlyt kapott az esztétikai nevelés, annak lehetősége az irodalomesztétikától az öltözködésig minden vonatkozásban. Alapos segítséget adó előadások hangzottak el a környezetismeret módszertani problémáiról, a fogalmazás tanítás időszerű kérdéseiről, a beszédképesség fejlesztésének lehetőségeiről, módjáról, a gyakorlati foglalkozás módszertani kérdéseiről, valamint a 6—10 éves gyermek olvasóvá nevelésének kérdéséről.

A rendkívül aktív szemináriumi foglalkozások lehetőséget adtak az elméleti előadások és gyakorlati tapasztalatok szintetizálására, a vitás problémák tisztázására, a tapasztalatok kicserélésére.

A hallgatók 10 napon át fáradhatatlanul figyeltek, jegyzeteltek. Mindvégig élénk volt az érdeklődés. Erről tanúskodik a búcsúest, ahol a maguk szerkesztette színvonalas műorból a humoron kívül volt valami, ami a szívek mélyéből fakadt: a megelégedés hangja, a jövő évi viszontlátás reménye.

Mindezekhez hozzájárult a Tanítóképző Intézet teljes erőbevetése. Színvonalas előadások, jó bemutató tanítások, a szemináriumi foglalkozásokon túli tanárokkal való eszmecsere. A különböző belső kiállítások. A kényelmes elhelyezés (egy épületen belül szállás, étkezés, foglalkozások) házi büfé (étel, ital, állandó fekete). Rendelkezésre állt a könyvtár, a klubterem, TV-terem.

A komoly munka után mindig volt lehetőség a szórakozásra, a kultúrigények kielégítésére. A lehetőségeket növelte a Bajai Napok programja, közös színház- és hajókirándulás.

Korai lenne messzemenő következtetéseket levonni, de egy pozitívum feltétlenül már jelentkezik: az, hogy mindenkiben megerősödött, illetve felébredt az önképzés igénye. Ezt igazolja az őszinte eszmecsereken felvetett problémák megoldására való törekvés, a sokak részéről beismert pszichológiai ismeretek hiánya, és nem utolsósorban a sok megrendelt szakirodalom, tanítóképzős tankönyv.

További közös terv: ezt folytatjuk s két nyári tanfolyamot tekintünk befejezett egésznek.

Szeretném hinni, hogy az új tanító továbbképzés bölcsőjét kezdte ringatni a Bács-Kiskun Megyei Pártbizottság, a megyei Pedagógus Szakszervezet, a Bajai Tanítóképző Intézet és a megyei művelődésügyi osztály közös erővel.

Schváb Péter
megyei tanulmányi felügyelő,
Kecskemét